

25 listopada 1929 r.

B65d 9/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10760.

Kl. 81 c 5.

Nino Magelssen
(Oslo, Norwegja).

Sposób wyrobu wodoszczelnych drewnianych beczek i skrzyń lub podobnych przedmiotów.

Zgłoszono 1 marca 1928 r.

Udzielono 6 lipca 1929 r.

Pierwszeństwo: 2 marca 1927 r. (Norwegja).

Drewniane skrzynie i beczki są naogół nieszczelne w spojeniach między poszczególnymi deskami lub klepkami. Jako środek zaradczy przeciw temu stosuje się zwykle wewnętrzne wyściełanie skrzyń wodoszczelnym papierem lub innym materiałem wodoszczelnym.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi sposób, zapewniający poza bezwzględną wodoszczelnością drewnianych skrzyń i beczek jednocześnie możliwość zaoszczędzenia przestrzeni, tak potrzebnej przy napełnianiu ich przez usunięcie zbędnych drewnianych poprzeczek.

Sposób polega na tem, że przy wyrobie np. skrzyń, deski przeznaczone na poje-
dyńczą ściankę układa się obok siebie w

luźnym szeregu, poczem powstałą w ten sposób powierzchnię drewnianą, odpowiadającą pewnej części skrzyni (ścianka boczna, spód lub wierzch) pokrywa się walcowaną warstwą kleistego, szybko twardniejącego, wodoszczelnego i ewentualnie ogniotrwałego materiału, który czyni tę powierzchnię wodoszczelną i jednocześnie skleja ze sobą poszczególne deski, tworząc w spojeniach i szparach między deskami żebra, usztywniające ścianki skrzyni. Odpowiednim do tego celu materiałem jest np. mieszanina szkła wodnego, najlepiej o znacznym nadmiarze wolnych zasad węgla, wapna i azbestu z kwasem, lub inna odpowiednia masa.

Obrobione w ten sposób ścianki skrzyń

zbija się gwoździami lub wiąże, przed stwardnieniem pokrywającego je materiału. Przy zetknięciu ścian, miękka jeszcze warstwa, pokrywająca poszczególne ścianki, zostaje ściśnięta i uszczelnia w ten sposób szwy między ściankami, tworząc wewnątrz jednolitą całość.

Przy mniejszych skrzyniach, skrzynkach lub pudełkach, takie sklejanie wewnętrznych ścianek czyni zbyteczne zbijanie ich gwoździami.

Przez walcowanie stwardniałej masy także i po drugiej stronie ścianek skrzyń wzmacnia się je i usztywnia jeszcze bardziej.

Ten sposób stosuje się podobnie i przy wyrobie beczek i kuf, najwłaściwiej jednak pokryć wówczas i wewnątrz zbiornika masą uszczelniającą, oraz wywalcować ją, a potem dopiero osadza się oba dna, również pokryte tą masą.

Rozumie się, że wytworzone tym sposobem przedmioty muszą pozostawać w spokoju, aż do zupełnego stwardnienia masy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu wodoszczelnych

drewnianych beczek i skrzyń lub podobnych przedmiotów, znamieny tem, że poszczególne ścianki drewniane lub ich części, przed zespoleniem w jedną całość, pokrywa się jednolitą warstwą kleistego, szybko twardniejącego, wodoszczelnego i ewentualnie ogniotrwałego materiału, poczem pojedyncze ścianki lub ich części zbija się gwoździami lub wiąże ze sobą póki wodoszczelna warstwa pozostaje jeszcze miękka i kleista, a następnie miękkie jeszcze warstwy zespalanych części stłacza ze sobą wzdłuż szwów, wytwarzając jednolitą, wodoszczelną powłokę wewnętrzną.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że kleistą masę walcuje się na poszczególnych ściankach dotąd, dopóki między pojedynczemi deskami nie powstaną sklejające żebra usztywniające.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że drewniane ścianki lub ich części zostają wzmocnione przez pokrycie warstwą masy wodoszczelnej, również i od strony zewnętrznej.

Nino Magelssen.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.